1873. V. évfolyam. **3. szám.** Hétfő, január 6.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.**
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok semadatnak vissza.

Hallgatni arany!

⊙) E régi közmondás: ‚hallgatni: arany‘ a legközelebbi politikai küzdelmek terén, különösen két irányban igazolta kiváló fontosságát.

Figyelmet keltett a Lónyay bukása óta a „Deák-párt“ mély hallgatása ugy a Deákkörön belül, mint magában az országházban.

Az a kihivó hang, az az elbizakodottság, az a nagyhatalmaskodási negélylet — ami régebben egeket verdeső hahotákban tört ki a Deákpárt kebelében a győzelemittas hősök ajkain, — — csak mint a mult történeti emlékei látszottak már lé'ezni.

Sem Pulszky, sem Paczolay nem mutattak többé kedvet, dölyfös kihivásaikkal ingerelni az ellenzéket!

Némelyek azt hihették, hogy a jobboldali urak csak azért hallgatnak, hogy győzelmi babéraikon annál kényelmesebben pihenhessék ki ádáz harczaikat.

Azonban a lélektani vizsgálódás emberei, látván, hogy a győzelmes hadsereg nagy része részint kerüli az országházat, részint az emlékszerüvé vált „szavazzunk“-féle gépies eszközök használatában sem leli annyira gyönyörét, mint előbb, — kutatni kezdtek a dolgok okai felett.

Mig végre, rövid idő alatt, kitünt, hogy a jobboldali táborban a viszályok magva van elhintve.

Az a hires „mindent megnyertünk“-féle büszke jelszó kezdett veszteni jelentőségéből a jobboldali tábor soraiban is; amaz elhiresztelt elvi összetartás mindinkább lazulni kezdett; mert kitünt, hogy a bölcs kormánypolitika, melynek egyedüli óltalma a közösügyes kiegyezésben gyökerezett, pénzügyi tekintetben **is** bukásnak tereli az országot; s igy az 1872-dik évi erőszakolt választási győzelmek — mint a kétségbeesés végső erőfeszitése — [illegible], hogy a kormánypolitika és a jobboldali programm a nemzet érdekében választott alkotmányos eszközök hoszszabb fentartásra birhatnának jogosultsággal.

A Lónyay-párt az országgyülési választások után stentori hangon kiabálta, hogy a jobboldal sohasem volt oly erős, mint a választások alkalmával nyert roppant többség létrejöttekor.

És mégis roppant hallgatagság szállta meg a győzelm s pártot...

Mindenki sejtette, — a szellő is susogta, a piaczi beszédek tárgyát is az képezte, hogy a jobboldali párt kebelében kitört a viszály!

De a párt maga jónak látta, nem árulni el a bajt, a gyöngeséget, mely már-már feloszlással fenyegetőzött: mert a párt is osztotta azon közmondás jelentőségét, „hogy — hallgatni arany“ s hogy „a [illegible]inek ideje van, annak élete van.“

Azonban támaszt a gondviselés prófétákat, kik szent ihlettől vezéreltetve, népöket bevihetni hiszik az „igéret földé e.“ —

Bittó a képviselőház elnöke, feledve elnöki pártatlan állása kötelmeit, — a „hallgatni arany“ bölcs közmondás bilincseitől szabadulni akarva, az uj év alkalmából, elkiáltotta magát pártja kebelében, s kimondta, hogy „a viszály, az egyenetlenség csakugyan nagymérvben létezik a jobboldal soraiban!“

A párt jelentékenyebb tagjai ugyan, méltó boszankodással teltek el az áruló ellen, s óhajtották volna, ha ő is a „hallgatni arany“ bölcs közmondathoz alkalmazkodott volna; sőt bizonyosan azt is fülébe sugták, hogy „a hallgatás bölcsesé teendette őt.“

De hiába!

A nagy szó ki volt mondva.

A titok nyilvánosan is el lőn árulva!

A feloszlás szövétneke világba volt dobva!

Nincs többé visszalépés!

Az uj év meghozta a maga gyümölcsét!

Következik az aratás!

Ennek is látjuk már nyomait.

Ime, a „Reform“ jobboldali lap, tegnapi számában igy kiált fel: „a mostani kabinét nem képvisel se elvet, se államférfiui tehetséget, se erélyt, se tekintélyt!“ „a törvényhozásba irány kell, a **kormányra pedig férfiak!**“

Igy beszél a kormányképes jobboldal egyik főközlönye...

Nemde igaz, hogy — hallgatni arany?

— **A király** müvészi czélokra szánt legf. udvartartási javadalmazásából Miklóssy Gyula, a pesti istvántéri ideigl. népszinház igazgatójának egyszer mindenkorra 2000 ftot adott.

— **Uj képviselő.** A bácsi kerület Mandics kormánypártit választá országos képviselőül.

— **Havas Sándor** belügyéri tanácsos honvédelmi miniszteri tanácsossá neveztetett ki. Ugyanezen ügyérségnél fogalmazó Szuborics Antal lőn — min. titkári czimmel és ranggal.

— **Pest és Ó-Buda** már megválasztá a szervező küldöttség tagjait.

— **A hivatalos lap** tegnapi száma közli a külföldi államokban levő cs. és k. osztrák-magyar ügynökségeknek átnézetét.

— **Egy főispán** a „Naplóban“ arról panaszkodik, hogy a mostani főispánoknak nincs elég hatáskörük, s mégis rajtok a felelősség. Ez a méltóságos ur tehát még most sem elégli a főispánok mindenható hatalmát. Megérdemelné, hogy elvinnék Szibériába — kancsukázónak. Ez talán kielégitené hatalomvágyát. Különben az egész szomoru panaszban az a nevetséges, hogy a Napló a főispán badar beszédeit — komolyan közli.

— **Abaujmegye** főispáni helyettese Bárczai lemond állásáról.

— **Nagy a vajudás** Bécsben — a bankügyben. Ott van Szlávy, és Kerkápoly, s még feltávirtozták Wahrmannt is. Csak aztán a hegy e nagy vajudás után — egeret ne szüljön.

— **Nagyváradon** a szülésznői képezde holnap nyittatik meg ünnepélyesen.

— **Gö[r]gei Árthurt** a segesvár-kőhalmi vasut vállalkozója fogadta fel 150 ft. havi dij mellett. E vállalkozó egykor Görgei katonája volt. Nem fél Görgei ott Segesvár körül — Petőfi szellemétől?

— **A közös hadseregben** 13,265 tiszt van; s ezek közül 2618 beszél magyarul. Németül mind tud.

A czéhvagyon kérdéséhez.

A mult 1872-ik év decz. 24-én Szabó Gábor néválairással, e lap 254 ik számában egy czikk jelent meg, melyben czikkiró nehezteli a debreczeni kerületi iparos szövetség bizottságának azon határozatát, hogy az az iparhatóságnak azon eljárása ellen, mely szerint az egyes ipartársulatok alapszabályainak felterjesztésénél az illető társulatok vagyonának kimutatását is csatoltatni kivánja s a nélkül az alapszabályok felterjesztését megtagadja, az összes ipartársulatok nevében telir a miniszteriumhoz s a kérvényt a többi országos ipartársulatokkal is közli.

Sőt czikkiró nemcsak nehezteli a debr. iparosszövetség ezen határozatát, hanem még amellett tökéletlenséggel is vádolja annak nyilvánosságra hozóját, tudatlansággal vádolja az egész érdeklett iparos bizottságot, mint a kiknek fogalmuk ahoz nincs.

Azt mondja ugyanis czikkiró, hogy az ipartársulatok által követelt czéhvagyonkérdést illetőleg nincs velünk egy véleményben s azt hiszi, hogy a jelen körülmények között nem tesz felesleges dolgot, ha a kérdést szellőzteti.

Erre válaszunk az, hogy tiszteljük a mások véleményét, de a magunk meggyőződését annak feltétlenül alá nem rendeljük, mindazáltal nem vagyunk oly elfogultak, hogy a jó szót meg ne halljuk.

Azt mondja tovább czikkiró, hogy a debr. iparhatóság nem az ipartársulatoktól, hanem a czéhektől kivánt vagyonkimutatást s nem ipartársulati hanem czéh hagyatéki vagyon kimutatást követel, s ezen eljárása természetes s törvényszerü is, mert a czéhek az 1872. 8 ik törvényczik 83. §sa értelmében 1872. junius 15-én megszüntek. A czéhvagyonok tulajdonosok nélküli — tehát gazdátlan — vagyonokká lettek s mint ilyenek hatósági gyámság alá estek s kell, hogy ott maradjanak mindaddig, mig — a[z]ból a netaláni hagyatéki kincstári leletezés után — a törvényes örökösök u. m. a jóváhagyott alapszabályokkal ellátott ipartársulatok nem jelentkeznek.

Erre nézve szerény véleményünk eltér a czikkiróétól. Nevezetesen: mi az ipartörvény 83. §sát, mely azt mondja „hogy a jelen törvény életbe léptetésétől számitott három hó alatt valamennyi fennálló czéh megszünik, s ha a volt czéhtagoknak többsége ezen törvény életbelépte után 9 hó alatt ipartársulatot alkot, a megszünt czéh vagyona ezen társulatra száll“ ugy értelmezzük, hogy csak a czéh nevezet szünt meg, de a társulat azon perczben, midőn átalakult ipartársulattá és a törvényszabta kellékekkel ellátott alazszabályokat elfogadta, azt jóváhagyás végett fel is terjesztette, nem halt meg, hanem él s mint ilyen jogosan és törvényesen kezeli s kezeltetheti megválasztott tisztviselői által a maga vagyonát a törvényes korlátok között minden hatósági gyámkodás nélkül továbbra is. Csak is azon czéhtestület vagyona felett van az illető törvényhatóságnak joga az idézett törvényczikk értelmében határozni, a mely czéhtestület sem át nem alakult, sem pedig a vagyon hova forditásáról a törvény értelméhez képest nem rendelkezett.

Tévedni emberi dolog; de ha mi jól fogtuk fel a felterjesztett ipartársulati alapszabályokra vonatkozó czikkiró által idézett miniszteri intézményben foglalt követelést, a hézagok kipótlását illetőleg a hatóságtól, abból nem azt értjük, mintha az iparhatóság arra volna utasitva, hogy az ipartársulati alapszabályok felterjesztésénél a volt czéhek s már átalakult társulatok vagyonának kimutatását is megkivánhatja, hanem azt, hogy ezen fekvő vagy pénzbeli vagyonra nézve, melylyel a czéhek birtak, éber figyelmet forditván, az által az ipartársulatok megalakitását elősegéljék, tehát ne akadályozzák, hanem segitsék; továbbá azért, mert a felterjesztett alapszabályok némelyikében az uj tagoktól a czéhvagyon használat fejében igen magas belépti dijak követeltetnek, anélkül, hogy felvilágositás adatnék a felől, hogy minő jogos alapon követeltetik az?

Erre nézve mi is azon nézetben vagyunk, hogy ezen hézagok kipótlását követelheti a hatóság, de ellenkező véleményben vagyunk azon felterjesztett alapszabályokra nézve, a melyek, ha az ipartörvény 77 ik §sa értelmében a törvényes szabályoknak megfelelnek s azok ellen az idézett §. értelméhez képest a felterjesztéstől számitott 3 hó eltelte alatt észrevétel nem tétetett, hogy ezek bárki által is kifogásoltathatnának s az azt felterjesztő társulatok a végleges megalakulásban gátoltathatnának.

Rácz György,
a Debreczen kerületi iparos szövetség elnöke.

Az oldott kéve.

(U—i.) Van egy régés-régi persa mythusz, mely a szerencsét óriási testtel megáldott istenasszonyhoz hasonlitja, ki a világot hátravetett fővel, minden szempillantásban hét mértföldet lépve át, kóborogja be. E kézzel-lábbal ugyancsak ellátott istennő kóborgásai közben le lenyul a mélységbe, ha megbotlik a föld göröngyében — a por fiában s üstökön ragadva ezt, fölemeli szemének szinvonalába. Megnyerte tatszését a föld liliputja? Mit cselekszik akkor?

Lebocsátja szépen az emberiség magaslatára.

És ha nem kedvelte meg a kezeügyébe esett férget?

Mitsem törődve szétzuzódásával, alá bocsátja a mélységbe.

A persa bölcsek ennélfogva azt mondják, hogy a por fiának nem mindig van oka örülni ez esetlegnek, mely a mythusz „Róza Rozáliá“-jával összehozza s jobb kitérni lába elől s bevárni, mig egy másik férget áldoz föl szeszélyének.

Vannak politikusok, kik bölcsen ellesik, mikor van a szerencse istennője jókedélyében s eszélyesen kitérnek elöle miudaddig, mig szeszélyeskedésében áldozat után sóvárog. Mások, a türelmetlenebbek lába elé vetik magukat s „vabanque“-ot kiáltva, nem bánják, ha merészségüknek szétmorzsoltatás lesz is szomoru következménye.

Eme néprege jut eszünkbe, ha visszatekintünk a megboldogult Lónyay-kormány életére.

Amazt fölragadta szintén a magasba a szerencse istennője, amint ott botorkázott lába alatt, de rosz kedvében menten alá is dobta. —

Vajha a szeme szinvonalába emelt uj kormány inkább megnyerhetné kedvét a szerencse óriásának, mely most karjai közt dédelgeti.

Hanem a jobboldali sajtó sirályai már is érezni vélik a vihar előszelét.

A kormánypártot meglazultnak, oldott kévének tekintik s jajveszékelnek, hogy a jobboldal árnyalatai nem igen akarnak szilárd egységet képezni.

Uram fia! . . . De hát hol késnek a sötétségben ama tényezők, melyek ez ohajtott tömörülést előidéznék?

Mi az oka, hogy az „öregur“ által összebogozott gúzs a kormán pári egység kévéjéről lerohadt, lemállott?

Az, hogy nem volt meg a majoritás kebelében a kellő érdekegység.

Hány ember van, ki a kormány közvetlen közelében sütkérezni szeret?

Mi természetesebb, mint az hogy e [illegible]rezést, a nyujtott meleget nem adják ingyen.

Egy kis miniszteriális hivatal sok emberre nézve oly mágnes, mely könnyen nézetkülönséget idézhet elé.

Nagyon selejtes politika volt az a boldogult Lónyay kormány, sőt az Andrássy kormány részéről is, hogy ha a képviselők némelyike a kormány keretébe beszuszakodhatik, azáltal már szilárdabb talapra emelkedik a kormány!

Csalódás ez!

Igaz, hogy egyegy mamelukdandár nyom valamit a latban, midőn az ellentábor leszavazásával kabinetkérdést hárithat el a kormány.

Csakhogy az ilyesmi győzelemben nincs sok köszönet. Nincs, mert a szabad sajtó világában a kormánynak nem a mameluktábor képezheti a jövőben leghathatósabb támaszát, hanem a megvesztegethetlen, a félre nem vezethető közvélemény.

E láthatlan, de érezhető szellem az, mely mai időben fölemel és lesujt, miként a persák fönemlitett istennője!

Ez az, mely a kabinetkriziseket szokta teremteni, daczára a mamelukdandárnak.

Mig a kormány e tábort, mint „szükséges roszat“ nélkülözhetlennek véli, a kabinetkérdés, mint tengeri kigyó, koronkint föl-fölüti a fejét — addig a kormánynak a minden árnyalatot nélkülöző majoritás teremtése siker nélküli erőködés.

A jobboldali párt, meggyőződésünk szerint, oldott kéve marad mindaddig, mig a képviselőház egy lényeges tvjavaslattal nem áll elő, mely rövid szavakba foglalva, abban körvonaloztatnék, mikép országgyülési képviselő semmiféle néven nevezendő hivatalt küldetésének tartamában ne viselhessen, vagy ha bármely állomást vállalni akar, azonnal mondjon le képviselői államásáról.

Továbbá, óhajtandó volna a képviselőháznak oly döntvénye is, mely szerint országgyülési képviselőnek semmiféle concessió ne adatnék pl. holmi vasutak s egyéb jövedelmező vállalatokra.

Ez, szerintünk, elkerülhetetlenül szükséges lenne a végett, hogy a meggyőződés a magánérdeknek s ebből folyó kötelezettségnek rabjává ne sülyedjen.

Mihelyt ekép az obligát szavazók száma csökken, a jobboldal pártárnyalatai oszlanak ugyan, s erősebb testet képeznek, de az ellenzék sem lesz kénytelen magát negative viselni minden oly kérdéssel szemben, mely közvetlen a kormány konyhájáról került ki.

Nézetünk szerint, ohajtandó volna, hogy amaz anomálián is segitve lenne, mely szerint miniszter egyszersmind képviselő is lehessen.

Hiszen ez oly képtelenség, melynek párját Siámban is hasztalan keresnők.

A kormány inditványt, tvjavaslatot terjeszt elő — és saját javaslata elfogadása mellett szavaznia lehet!

Tudnivaló, hogy a kormánynak egyik tagja sem szavaz saját javaslata ellen, tartván azzal, hogy „minden szentnek becses énje felé hajlik a keze.“

Mihelyt az ily anomáliáknak inát szakasztják, kevésbé lesz okuk a jobboldali sajtó sirályainak a miatt jajveszékelni, hogy az országgyülési majoritás, mint oldott kéve a szétbomlás veszélyének van kitéve!

Szinházi szemle.

Csütörtökön szinre került: „**A fény arnyai**“ eredeti szomoru játék 5 felv. irta Szigligeti. E darab a gr. Teleki alapitványból 100 aranynyal jutalmaztatott.

Az eléggé sikerült, összevágó előadás nagyobb közönséget érdemelt volna, mint ez estén összegyült.

Szombaton adatott „**Tell Vilmos.**“ Zenéje Rossinitől.

Ez opera mesterileg szerkesztett nyitánya még alig volt szebben előadva Debreczenben, mint ez estén. A közönség, mely teljes csendben hallgatott a nyitány alatt, zajos tapssal jutalmazta a zenekar szabatos és lelkesült előadását.

Philipovich, szépen, erőtetés nélkül énekelt, de nagyon hideg természetü Tell volt. Bogyó Arnoldot szép felfogással játszá, s daczára, hogy mostanában sokszor igénybe volt véve, kitünően énekelt. Török Valtert nagyon halvány vonásokkal tüntette fel. Hangja a Bogyó tenorja s a Philipovich baritonja mel-

TÁRCZA.

EGY NEMESEMBER LEÁNYA

Regény három kötetben.

Irta **Schwartz Mária Zsófia.**

Harmadik rész.

(Folytatás.)

Ily érzelmekkel érkezett Jenni a — partfürdőbe. Hogy ott gyülölt vetélytársnőjével találkozzék, hogy szemei előtt kelljen küzdenie, győznie, vagy szemei előtt kell tönkre mennie, ez olyasmi volt, a mire nem számitott.

E hoszas magyarázat után térjünk vissza Jennihez, ki ott ült, s számitá, hogy folyt le az első összeütközés, s kettőjük közül, ő vagy Sorenza maradt-e előnyben. A legnagyobb elkeseredéssel kellett bevallania, hogy Porry nem ajándékozá meg figyelmével, hanem azt egészen Sorenzára tékozolta.

Szeme mennyire az ifju özvegy arczán függött, mennyire követte őt tekintetével, s mennyire figyelmetlen és szórakozottnak tünt fel Jenni előtt, ha ő vele beszélt.

Reá nézve csak három egyén volt a bálban, ő maga, Porry és Sorenza, azért is nem talált balzsamot sebére és enyhülést boszuságában.

Sorenza, e lealázott, a porban megtiport Sorenza, mivé nem lett most? Egy gazdag, tekintélyes özvegy; egy hires, kitüntetett, ünnepelt müvésznő; egy szellemdus, szeretett urhölgy, ifju, csinos, és tisztelt. Jenninek minden előnyével birt, kivéve a rangot, de e helyett sokkal nagyobbal birt, s ez a szerelem volt.

Jenninek ugy tetszett, mikor itt ült, hogy a szerelemféltés képes lenne őt megfojtani. Ellenállhatlan szükségét érezte annak, hogy mindazon haragot, mely benne fort, valakin kitöltse.

Épen számitásának zárlatához jutott, midőn az ajtó megnyilt, s Arthur belépett. Jobb vendég nem érkezhetett volna. Mihelyt Jenni Arthurt megpillantotta reá kiálltott:

— Mi jut eszedbe, hogy látogatásoddal megtisztelsz. Ugy tetszett, hogy tegnap a bálban alig volt időd, hogy mamát és engem köszönts. Viseleted anyád és nővéred iránt, több mint udvariatlan. Olyan mintha mi te rád nézve nem is léteznénk. Ha télen a fővárosban lakunk, megtörténik, hogy hetek telnek el, a nélkül hogy a grófot látnánk, és ha — mint ez évben, — egy fördőben találkozunk, sokkal inkább el van foglalva, minthogy ideje lenne, minket észrevenni, vagy édes anyja iránt azon udvariasságot mutatni melylyel neki tartozik.

— Kedves Jennim, szándékod van veszekedni? kérdé Arthur s bizonyos méltósággal tekintett rá.

— Nekem szándékom az igazat megmondani. Valóban azt hiszed, hogy tegnapi viseletedben volt csak egy szikrája is az illendőségnek?

— Igen, valóban hizelgek azzal magamnak. Először is lekisértelek mamát és tégedet a terembe. Ezáltal méltányos voltam irántatok.

— Ugy, ezt hiszed te; azután egyezett az a jó hanggal, hogy te egész este azon Sorenzával foglalkoztál, bár mama jelen volt. Nem látod át az illetlent abban, hogy épen anyád szeme előtt egy oly személynek. . . .

— Várj Jenni, — vágott közbe Arthur hevesen, — vagy te és én oly dolgokat mondanánk egymásnak, melyeket ki nem mondottaknak óhajtanék. Azért hald meg pontosan ezen szavaimat: Sorenza mindég egyike lesz azon testvéreimnek, a kiket igazán szerettem. Sturm asszony pedig átalánosan tisztelt nő, és oly kitünő müvésznő, hogy büszkeségem leend, nékie csodálatommal adóznom. Élj boldogul kedves Jenni, én nem oly hamar foglak terhelni látogatásommal.

Arthur elhagyá nővérét, és bement anyjához. Kérdezősködött hogy léte felől, s ezt megtéve, elbucsuzott, miután látogatását lehetőleg megröviditette.

Eldon grófné és Arthur fia között a gróf halála óta sajátságos viszony volt. Arthur soha sem tudta anyjának Sorenza iránti viseletét megbocsátani. A grófné maga részéről nem tudta fiának megbocsátani férjének leánya iránti vonzalmát. Ez okozá, hogy mindketten szoritkoztak egymás iránt külső udvariasság mutatására, a nélkül, hogy az valami bizalmassággal egybe lett volna kötve. A grófnő nem tudta elfeledni azon könyelmüséget melylyel Arthur megtöré azon eljegyzést, mit ő oly ügyesen létrehozott. Midőn ezt szemére hányta, oly kifejezések sikamlottak el, melyek a viszonyt még feszültebbé tették, s okozói lettek, hogy a grófné soha sem elegyedett fiának magánügyeibe, oly valami, mit ez nagyon határozottan ki kért magának. De térjünk vissza a jelenhez.

Midőn Arthur anyjától kijött, keresztül sétált a kerten Sorenza és Magda lakásához. Arthur életüde arczán, mély busongás árnya vonult át. Ugy tetszett, mintha őt valami benső fájdalom kinzaná.

Az előtornáczon Mariquitta szobaleányával találkozott.

— Fogad urnőd? kérde Arthur.

— Nem, azt mondá, hogy délelőtt háboritatlanul akar lenni.

Arthur homloka elsötétült, de mit sem szólott, s felment Sorenzához.

Mig Arthur nővérét és anyját meglátogatá, Sorenza és Mária egy kis szobában ültek, s kávét ittak, Mária épen egy hoszas közlést végzett be, melyre Sorenza figyelemmel hallgatott.

— Ez volt tehát az ok kedves Máriám, a miért te nem akartál tovább kedvenczednél maradni, hanem elébe helyezted az én kevésbbé kellemes társaságomat, mondá Sorenza, szép mosolylyal és kezét nyujtá a sógornőjének.

— Igen, miután minden kérésem és előterjesztésem párisi tartózkodásunk alatt hatásnélkül maradt, elhatároztam, hogy mint haszonnélküli és terhes egyén, kinek szavain ő nevetett, továbbra mellette nem lenni.

De miért nem világositottál fel mindezekről, mikor te és Mariquitta Eksjőben megérkeztetek.

— Ó barátném, oly sok szomoruság ért minket, hogy nem volt bátorságom erről beszélni. Gunnár beteg volt; te a sok megpróbáltatástól elnyomatva, ugy hogy szivnélkülinek kellett volna lenni annak, a ki szenvedéseid terhét csak egy hajszállal is többitette volna. Ezenkivül reményltem, hogy eksjőbeni tartózkodása hasznára leend, és előidézi, hogy Renéhez csatlakozand, de ez hiu remény volt.

— Ha csak akkor tudtam volna is meg az igazat, mikor özvegy lettem, mondá Sorenza gondolkozva, ugy könyebben segithettem volna a bajon.

— Akkor is hiányzott a bátorságom, erről beszélni. Tudtam hogy az neked fájna, s csak egy vágyam volt, mindent eltávolitani, a mi életre és egészségrei visszatértedet halogathatta volna.

(Folyt. következik.)

lett elenyészik s épen nem hallik. Őszintén ajánljuk neki, hogy inkább a bariton szerepekre készüljön. Mezei Geszlert meglehetősen adta. Mindszenti Kornélia Gemmit jó felfogással játszá. Svarcz Emma (Tell neje) elég szépen énekelt, de játéka még mindig kezdetleges. Keleti Ida Matild szerepét teljesen érvényre emelte. A találkozási kettősben szép csengő hangját egész terjedelmében bemutatta. A közönség teljes elismerése s feltétlen méltánylása részére nem is maradt el.

Közönség szép számmal.

Tegnap **„Mátyás diák“** került szinre, eredeti népszinmü dalokkal, irta Balogh, zenéje Szerdahelyitől.

Horváth Vincze a czinkotai kántort kitünően alakitotta, s az est dicsősége méltán illetheti őt. Zöldiné (Rebeka) szintén eredeti alak volt. A czimszerepet Temesvári adta. Barátosi (Zsigmond) nemcsak jó felfogással, hanem hatással is játszott. Ki kell még emelnünk Zöldit és Borándot, a kik a két parasztot kitünően személyesitették. Csabainé az idegen nő hálás szerepében jól megállotta helyét.

A harmadik felvonásban előforduló kettős magyar tánczot — ha jól kivehetők — Berényi Ilka és Bagyola Emma lejtették kitünő ügyességgel.

Közönség közép számmal.

UJDONSÁGOK.

* **A „Tisza“ biztositó és jelzálogbanknak a jelzálogüzletre vonatkozó alapszabályai** a kormánytól megerősitve ma reggel leérkeztek. Igy ez üzletág is nem sokára megkezdheti müködését.

* **A gazdasági egylet** tegnap tartott közgyülésében Molnár György elnöknek tiszttársai nevében is lemondása folytán, Kovács Lajos polgármester korelnök vezetése alatt, a tisztujitás megkezdetett s következőleg hajtatott végre: elnökké egyhangulag **Tormay Béla** a felső gazdasági tanintézet derék igazgatótanára, alelnökké pedig az ezen állomás elfoglalására egyhangulag fölkért Vecsey Imrének, sokféle elfoglaltatása alkalmából visszalépése folytán, Harsányi Sándor ügyszeretetéről s buzgalmáról előnyösen ismert polgár választatott meg. Választmányi tagokká pedig felkiáltás utján megválasztattak: Békéssy László, Csáky Gergely, Deininger Imre, Fráter Imre, Hajdu Mihály, Jámbor Ferencz, Jóna István, Komlóssy Imre, Kökényessy Imre, Klein Ignácz, Kovács János tanár, Kulcsár Dániel, Koszorus Lajos, Lakner József, Molnár György, Makó István, Molnár Lajos, Nagy György (Érsemlyén), Nánássy Ferencz, Oláh Károly, Paksy Imre, Pekár Imre, Polgári András, Rácz György, Sánta István, Schwarczer Viktor, Steinfeld Ignácz, Szabó Soma, Simonffy Imre, Szikszay József, Szepessy Gusztáv, Telegdi László, Zöld János, Vásári István, Vecsey Imre, Udvarhelyi Károly.

* **A lövészegylet** tegnap választmányi gyülést tartott; az oraviczai lövészegylettől küldött harmincz darab sorsjegyből huszonnégy megtartatott. — A tisztujitó közgyülés márcz. 2ikára tüzetett ki. A lövészegyleti kötvények 2 ik huzásának ideje jan 15én lenne, de pénz nemlétében az egylet e kötvényeket most ki nem válhatja, s igy a sorsolás junius 15re halasztatott, azonban, ha pénz kerül, előbb is megtartatik. Egyleti eljáróvá Debreczeni Mihály választatott. Tagok igen kevés számmal jelentek meg e gyülésen.

* **A kereskedőtestület** felkérte a tiszavidéki vasut helybeli állomásfőnökét, hogy az uj szállitási dijjegyzéket részére nehány példányban küldje meg, hogy a kereskedők tudják magukat mihez tartani, e kérelemre aztán az válaszoltatott, hogy a dijjegyzékek az itteni állomási pénztárnál példányonként **1 ft. 40 krért** kaphatók. Biz ez drága portéka.

* **Nyilt köszönet.** A főiskolai tüzoltó egylet készitendő lobogójára Győri Elek egyleti tag s Maklári Mór szováti ref. iskolai igazgató (rektor) egy—egy o. é. ftot ajándékoztak, mely szives adományaikért fogadják az egylet nevében nyilvánitott hálás köszönetem. Tisztelettel Debreczen, 1873 jan. 4. Bedrich Lajos elnök.

* **Uj operette-énekesnő.** Mint biztos forrásból értesülünk, a debreczeni hangversenyeken méltán oly nagy feltünést okozott Brett Jozefa kisasszony az énekesnői pályára lép, az operettekben képezi magát. Brett Jozefa ismert szép alt hangja nagy reményekre jogosit, s e szerint csak örvendhetünk e hirnek. A kisasszony e hó vége felé lép fel, először mint vendég.

* **A magyar nyelv** a magyar északkeleti vasutnál, mint a derék és buzgó közlekedési és kereskedelmi központi felügyelő egy köriratából látjuk, nem mostoha gyermek, sőt ellenkezőleg kedvelt ápoló édes fia. Voigt Aladár e köriratából, más vaspályák igazgatóságainak követendő például a következő tételt ide igtatjuk: Nagy volt eddigi feladatunk, mely a magyar észak-keleti vasut szolgálati teendői körül a hazai nyelv meghonositásában és iparos korszakunkban ezen forgalmi téren hazafiaink alkalmazásában, fáradozásainkban reánk háramlott. Ezzel országos ipar és üzletünk ez ágazatának leghivebben iparkodtunk szolgálni. Honpolgári kötelezettségünknek e részben a legjobb akarat és erélyességgel felelünk meg annyira, hogy a magyar mint hivatalos müködési nyelvnek az alapot megvetettük.

* **A jogászbál** — mint halljuk — február hó 8 ikára van kitüzve.

* **A szinház köréből.** A szinházunknál folyamatban levő szerződtetésekről eddigelé még csak annyit hallottunk, hogy Rónai Gyula felszólittatott a szerződésre; Rónai, ki mindig méltányos volt feltételeiben, most sem kért többet mint a mennyi fizetése más drámai sziinésznek van, s ezt nem adták meg Debreczenben — Rónainak! Igy a Rónai müvészcsalád megy M.-Szigetre. Ez ügy ilyetén megoldását bizonyára velünk együtt a legmélyebben sajnálni fogják igen sokan. Sajnáljuk mi nemcsak a Rónai, hanem a derék neje és nagy reményü leánya elmaradását is, a kik dráma szinészetünknek csak emelésére leendettek volna. Takács Ádám intrikus ma lép fel először, közelebb még szerdán játszik a „Nyolczadik pont“-ban. — Holnap „Tiz leány és egy férj sem“ operette s egy uj darab kerül szinre. — Folténvi és Törökné még mindig gyengélkednek.

* **Marzsó József** derék honvédszázados, a ki városunkban a közügyek iránt oly meleg részvétet tanusitott M.-Turra tétetett át, s oda már el is utazott.

* **Korcsolyazó egylet** alakitását tervezik városunkban, minek a hasznos mulatság barátjai valóban örvendhetnek. Mert a korcsolyázás egyrészről a test egészségére és fejlődésére nézve fölötte előnyös mozgás és erőgyakorlat, másrészről pedig a legkedvesebb és legfinomabb élvezetek közé tartozik, és a mennyiben hazánkban a testedzés különböző fajai mindig nagy tetszésben részesültek, a korcsolyázási sport nemzeti jelleggel is bir. Városunknak azonfelül a korcsolyázó egylet megalakitása bizonyos nagyvárosi szint fog kölcsönözni, mert eddigelé csak a nagyobb városok dicsekednek korcsolyázó egyletekkel. Végső ajánlatul azt sem lesz fölösleges felemliteni, hogy a korcsolyázás alkalmat ad a testi ügyesség és jó termet előnyeinek feltüntetésére, különösen pedig a nőknek a korcsolyázási toilettek hordozására, oly körülmények, melyek a legnagyobb hideg közepette, sőt még a jég hátán is lángba borithatják egyik másik ‚halandó szivét. Azért hát rajta a pártfogással és részvéttel! Az aláirási ivek már legközelebb széiküldetnek, s reméljük hogy a kedves és hasznos czél, valamint a csekély tagsági dij (három forint egy évre) tömeges aláirásokat fognak eredményezni!

* **A himlőjárvány** nagyban uralkodik városunkban, s itt-ott áldozatot is követel; fordult már elő fekete himlő is, de a hólyagos himlő gyakoribb. S mindez — mint a tapasztalás mutatja — a szülék hanyagságából történik; a mennyiben gyermekeiket annak idején nem oltatták be. Intő példa es is.

* **A helyben állomásozó katonasághoz** érkezett tudósitás szerint Biharmegyében a sorozás e hó 21—26-ika közt fog megejtetni.

* **Uj gyárak.** Zichermann Ignácz kenyér és malomgyárai, melyekről már szóltunk, haladnak a valósulás felé, a gépek nagy része le is érkezett, s az épületek is készülnek. Ez életre való és nagyszerü vállalat tehát nem sokára a közjóra fog világolni.

* **A nagyvásár** tegnap megkezdetett — a bőrvásárral; anyag igen szép mennyiségben érkezett, s a vevők is elég jó számmal voltak.

* **Ismét a kard.** Szentannautczán a mult éjjel nagy verekedés volt, melyben ismét a katonák szerepeltek, még pedig kardosan. Oda fent mégis azt hirdetik, hogy a katonáknak szolgálaton kivül is fegyvert kell viselni. Ime, gyönyörködhetnek rendelkezésök gyümölcseiben.

* **A honvédség** és császári katonaság kebeléből a kormány egészségügyi statisztikai kimutatást kiván a mult évről, ez intézkedés eddig még nem volt szokásban.

* **Hosszabb választ** kaptunk Kálmán Andrástól Jenei István alkapitánynak a mult évben hozzáintézett czikkére; e válasz lényege az, hogy K. A. nem osztja a szóban forgó ittas egyén bevitetésénél tanusitott rendőri eljárás helyességét még a hivatalos felvilágositás után sem. S marad ellőbbi állitása mellett. Különben az egész dolog egyéni feltogástól függ. Annyi tény, hogy az illető megérdemlett büntetését elvette. Tehát a rendőrség itt kötelességét teljesité. Pedig ez a dolog lényege. Az ügy nem érdemel hosszabb fejtegetést.

* **Kisujutczán** egy háztól, hol metsző lakik, naponként temérdek állatvér foly ki az utczára, ez pedig nemcsak a tisztaság, hanem a közegészség rovására is történik. Ajánljuk a rendőrség figyelmébe.

* **Elgázolás.** Egy kocsis tegnap egy öreg embert ugy elgázoltatott, hogy rajta nehezebb sérülések nyomai látszanak. A vigyázatlan kocsis megkapja büntetését.

* **A sertéseknek** az udvaron perzselése — mint tudjuk — tiltva van, azonban e hatósági tillalom ellenére is sokan teszik azt. Közelebb is többen megbüntettettek ezért.

* **A vásár alatt** a petroleum nagy mennyiségben tartása a vásártéren hatóságilag eltiltatott.

— **Kisujszállás**, jan. 3. A multhó 28-án Kisujszálláson az ujonan épült vendéglő felavatása alkalmából bál tartatott; mely bár nem volt tulnépesnek mondható, mégis igen nagy számmal volt a vidéki és helybeli közönség. Az ujonan épült vendéglő nagy terme, nagyságra, szépségre és czélszerü beosztásra ritkitja párját, és a melynek létele is Illési Sándor polgármesternek köszönhető. A bálanya a jász-kunok főkapitányának neje, gróf Szapári Ivánné, született gróf Rádai Borbála grófnő volt; jelenvolt a Szapáry gr. egész családja. A jelen volt hölgyek egytőlegyig mind a legszebbek voltak, de mégis a jelenségek közt igen feltüntek, mint a bál egy egy kiváló gyöngyei, a kedves és szép Horkai Ilona, Simon Vilma és Nánási Marika kisasszonyok.

Az itt emlitett, szép kis bálkirálynőink szerfelett megörvendeztetnének, hogy ha még ez év folytán levő farsangon tartandó bálra, bennünket szerencséltetni és bálunk diszét emelni szivesek lesznek.

A többi jelen volt hölgyek közül igen szép kört képeztek még: Nánási Otilia, Kerek Vilma, Balogh Ilka, Simon Mariska, Méhes Erzsébet, Hajdu Ilonka, és Lovasi Mária kisasszonyok. Nem állhatom meg, hogy meg ne emlitsem azon fényüzést, mely mondhatni általánosan uralkodott, ösmerjék el már egyszer szép hölgyeink, azon régi közmondás igazságát, hogy „nem a ruha teszi az embert, hanem az ember a ruhát“. A kedélyes mulatságnak csak a reggel vetett véget.

Egy bálozó ifju.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék 1872. évi október 31-én 12760/872 V sz. a. kelt árverést rendelő végzés folytán ezennel közhirré tétetik, miszerint Deutsch Jakab részére Háselmályer István ellen 300 ft tőke követelés s járulék erejéig 1872-ik évi szept. 11-én foganatositott kielégitési végrehajtás alkalmával birósagilag felülfoglalt 5747 ft. 50 krra becsült kávéházi felszerelvény, különbféle borok s házi butorokból álló ingóságok **f. évi január hó 20-án d. e. 9 órakor** a helyszinen, vagyis piaczutczán Tornaiféle kávéházban megtartandó nyilvános árverésen azonnali készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Debreczen 1873. jan. 3.

Kovács József,
kir. végrehajtó.

14 1—3

H I R D E T É S E K.

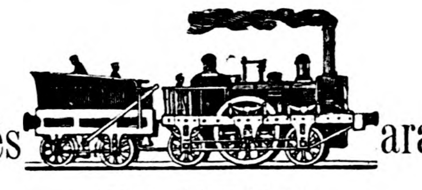

Tiszavidéki és arad-temesvári
VASUT.
MENETREND
1872. évi julius hó 1-töl kezdve további intézkedésig

I. Bécsből és Pestről Kassa felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak	ó.	p. napsz.
Bécs államv.-in.	8	15	este	7	45	reggel.		
„ északi v.	8	25	„	7	55			
Pest	7	30	reggel	6	5	este.		
Czegléd	10	18	délelőtt	8	55	„		
Szolnok	11	22	„	9	58	éjjel.		
P.-Ladány	2	1	délután	12	56	„		
Debreczen	3	51	„	2	52	reggel		
Nyiregyh.	5	57	„	4	22	„		
Szerencs	8	20	este	6	1	„		
Miskolcz	10	40	éjjel.	7	55	délel.	2	6 délut.
Kassa érk.	3	22	„	12	14	délután	4	52 „

IV. Kassáról Pest és Bécs felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak	ó.	p.
Kassa ind.	4	20	regg.	9	34	délel.	6	— délután
Miskolcz	7	9	„	1	56	délut.	9	50 este. érk
Szerencs	8	35	„	4	9	„		
Niregyh.	10	37	délelőtt	7	26	este.		
Debreczen	12	47	délut.	10	34	éjjel.		
P.-Ladány	2	25	„	12	37	„		
Szolnok	4	54	„	4	44	re[illegible]		
Czegléd érk.	5	47	„	5	55	„		
Pest	8	37	este.	8	43	„		
Bécs állam.	6	9	regg.	6	36	es[illegible]		
„ északi v.	6	19	„	6	49	„		

II. Bécsből és Pestről Arad és Temesvár felé.

		ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
Bécs államv.	indulás	8	15	este	7	45	regg.
„ északi v	„	8	25	„	7	55	„
Pest	„	7	30	reggel.	6	5	este.
Czegléd	„	10	18	délel.	9	5	„
Szolnok	„	11	12	„	10	37	éjjel
Mező-Tur	„	12	22	délut.	12	36	„
Csaba	„	2	1	„	3	30	regg
Arad	érkezés	3	42	„	6	4	„
„	indulás	4	35	„	6	23	„
Vinga	„	5	44	„	7	32	„
Temesvár	érkezés	7	1	estve	8	49	„

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

		ó.	p.	napszak	ó.	p.	napsz.
Temesvár	indul	8	55	reggel	5	29	délután
Vinga	„	10	24	délelőtt	7	16	este.
Arad	érkezés	11	21		8	34	„
	indulás	12	25	dél ut.	9	4	„
Csaba	„	2	10	„	11	41	éjjel.
Mező-Tur	„	3	11	„	2	13	„
Szolnok	„	4	54	„	4	17	reggel
Czegléd	érkezés	5	47	este.	5	56	„
Pest	„	8	37	„	8	43	„
Bécs államv.	„	6	9	reggel.	6	36	este
„ északi v.	„	6	19	„	6	49	„

III. Bécsből és Pestről Nagyvárad felé.

		ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak	
Bécs államv.	indul.	8	15	este.	7	45	regg.	„
„ állam v.	„	8	25	„	7	55	„	„
Pest	„	7	30	regg.	6	5	este.	„
Czegléd	„	10	33	„	8	55	„	„
P.-Ladány	„	2	35	délut.	1	26	éjjel.	„
B.-Ujfalu	„	3	35	„	2	43	regg.	„
N.-Várad	érkez.	4	47	„	4	6	„	„

VI. Nagyváradról Pest és Bécs felé.

		ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napszak		
N.-Várad	indul.	11	22	délel.	9	5	este.	„	„
B.-Ujfalu	„	12	28	délut.	10	33	éjjel.	„	„
P.-Ladány	érkez.	1	23	„	11	44	„	„	„
Czegléd	„	5	32	„	5	[illegible]	regg	„	„
Pest	„	8	37	este.	8	43	„	„	„
Bécs államv.	„	6	9	regg.	6	36	e.	„	„
„ északi v.	„	6	19	„	6	49	„	„	„

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, N.-Váradon, Kassán, Miskolczon, Szerencsen és Temesvárott, a pályaudvaroon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Az üzlet igazgatóság.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék 1872. évi nov. 18. 13655—1872 v. sz. a. kelt árverést rendelő végzés folytán ezennel közhirré tétetik, miszerint Fehér Hermann részére Haselmayer István ellen 2400 ft tőke s járulékai erejéig 1872. évi junius 11 kén foganatositott kielégitési végrehajtás alkalmával birósagilag lefoglalt 5747 ft 50 krra becsült kávéházi felszerelvény, különbféle borok, s házi butorokból álló ingóságok folyó évi január hó 20 ik napjának d. e. 9 órájáa a helyszinen, vagyis Tornay-féle kávéházban — piaczutczán — megtartandó nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés mellett szükségesetén becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Debreczenten 1873. jan. 3.

Kovács József.
k. végrehajtó.

15 1—3

Haszonbérbe adó

Szatmármegyében Géresen 250 hold szántó és kaszálóföld, 50 köböl őszi vetéssel, — legeltetési joggal; — egy száraz malom; — 12 kapás szőllő; — egy udvartelek uri lakkal, gazdasági épületekkel, gyümölcsös kerttel. — Bővebb értesitést ád Debreczenben váradutczában 123 ik szám alatt ezen birtok tulajdonosa

MIKLÓSSI MÓZES,
ügyvéd.

660 3—3

Eladó tanyaföld.

A debreczeni határban szepesi pusztán egy 11½ nyilas tanyaföld birtok, dohány termeléshez, és gazdasághoz szükséges épületekkel ellátva kedvező feltételek mellett eladó, vagy bérbe adó, tudakozhatni tulajdonos Váczi Jánosnál. 661 3—6

Szathmáry testvérek

nőidivat s ruhakészitési termében

Széchenyi-utczán Debreczenben.

karácsonyi és ujévi ajándékul

alkalmas tárgyak:

a világhirü kitünő minőségü „The Little Wauzer“ féle kettős-tüzött-öltésü varrógépek kézzel és lábbeli használatra 48 frt.

Igen szép Muffok 6 frttól 20—30 frtig. Bársony, viasz és posztó női kalapok 4 frttól 10—15 ftig. Baslik és Capuchonok nagyválasztékban 3 ftó! 8—10 ftig. Ugyanolyanok gyermekek részére, szép franczia kalap alakban Cachemir és bársonyból 2 frtól 5 frtig.

Divatos felöltők 15 frtól 40—50 ftig. Posztó és bársony bundák 30 frttól 100—150 frtig. Mindennemü szőr és selyem ruhakelmék teljes választékban.

Ugyszintén a közelgő farsangi idényre a legujabb báliruha kelmék, Bécsben személyesen tett bevásárlásunk folytán már nagyválasztékban megérkezvén, ajánljuk ugy azokat, mint a fent elősorolt tárgyakat a n. é. közönség becses figyelmébe.

Mély tisztelettel

13.

Szathmáry Testvérek.

Legujabb garniturok | Nőilánc és medail

Fülkey Kálmán

arany müves Debreczenben

ajánlja ujonnan berendezett arany- és **ezüst** ékszeráru üzletét a legolcsóbb ár mellett.

Ugyanott **ajándékul alkalmas tárgyak**, a legnagyobb választékban kaphatók.

Üzlethelyiség Séchenyiutcza gróf Dégenfeld ház, a kistemplommal átellenben.

627 5—9

Ezüst bestekkek | Ezüst czukor tartók

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a Halmi József és néhai neje Vári Mária közös tulajdonukat tevő a debreczeni 491 számu telekjegyzőkönyvben. A + 501 h. r. sz alatt bejegyzett 900 aft. becsült czegléd kü városi 2682 számu házas telek f. 1873-ik évi jan. 30-án délutáni 3 órakor, a telekhivatal helyiségében tartandó önkéntes árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%a. vagy is 90 aft. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlan bec áron alul el nem adatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéstől 5 hónap. a 2-ik 8 hónap. a 3 ik 1 év alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánat pénz az utólsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlannak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdon joga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó, s egyéb terhet.

6 Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azok, a kik az eladandó ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — tentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsak be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mirt telekkönyvi hatóságnak 1872-ik évi decz. hó 20-kan tartott üléséből

Igmándi József
telekkönyvvezető

7 1—3

Hirdetès.

A Nagykárolyi polgári lövésztársaság Nagykárolyban létező vendéglő-épülete, hozzátartozó udvarral, kerttel és vendéglői iparjog gyakorlatával együtt 1873. évi ápril 24-től kezdve 1876. évi ápril 24-ig egymást követő három évre, 1873. évi február 2-kán délelőtt 10 órakor Nagykárolyban Zanathy Ignácz egyleti m. elnök ur házánál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe kiadandó lévén: erről az árverelésen jelentkezni kivánók oly hozzáadással értesittetnek, hogy a feltételek nevezett elnök urnál Nagykárolyban addig is megtekinthetők.

Nagykároly, 1872. december 29.

Pàlfy Antal,
társulati főjegyző.

9. 1—

A Sepper és Satori

czég ispotály melletti faraktárában nagy mennyiségü jó és száraz tüzifa, magyar ölenként 14 ftjával; továbbá kitünő épület és szerszám fák lehető jutányos árért, nagyobb mérvü készpénz vásárlásoknál pedig jelentékeny árengedménynyel vásárolható. 12 1—3

Debreczen, 1873. nyomatott a részv. társ. könyvnyomdájában.